
Na podlagi opredelitve komunikacije v šoli z vidika klasične retorike, modernih obravnav kritičnega mišljenja in argumentacije bomo sedaj poskusili oblikovati model pedagoškega diskurza, v katerem bodo poudarjeni predvsem elementi racionalne argumentacije. Oblikovali ga bomo dinamično, in sicer kot sistem opornih točk (vprašanj), ki naj jim sledijo učitelji (in učenci), če želijo ozavestiti in izboljšati spretnosti komuniciranja (razumeti dejanske retorične učinke (svojih) izjav), s tem pa tudi učinkovitost pedagoškega procesa. Eno naših temeljnih prepričanj namreč je, da bi prav na ta način lahko ozavestili in izboljšali spretnosti oblikovanja/predstavljanja znanja kakor tudi njegove recepcije in obvladovanja. Hkrati bo model ponudil tudi ključne kriterije kvalitativne analize pedagoškega diskurza.

Povzemimo na kratko *temeljne predpostavke* pojmovanja pedagoškega procesa kot specifične oblike jezikovne rabe, torej kot mesta in hkrati sredstva izvajanja pedagoških dejavnosti:

- Znanje in razumevanje (dojemanje sveta) sta *odvisna od procesov interpretiranja (kategoriziranja, definiranja, vrednotenja, utemeljevanja itd.)*, ki se odvijajo primarno skozi jezikovno rabo.
- *Opisi/interpretacije sveta so relativno neodvisni od zunanje stvarnosti*, ki jo je torej mogoče predstaviti na različne (celo popolnoma nasprotno) načine.